

voldshandlinger, får erstatning for både de psykiske lidelser og de fysiske og økonomiske tab, de bliver udsat for.

Lad os håbe på en hurtig gang gennem udvalget af dette lovforslag. Det bliver næppe sidste gang, det viser sig, at ting, der sker i samfundet omkring os, har været umulige for os som lovgivere at forudse.

Aage Brusgaard (FP):

Vores ordfører, hr. Tom Behnke, er til et andet møde, så jeg lovede at gå herop og meddele vores holdning.

Vores holdning er positiv, endda meget positiv, og vi har selv haft tanker om at fremsætte noget lignende. Nu må jeg indrømme, at jeg ikke har sat mig meget grundigt ind i lovforslaget, men jeg vil i hvert fald håbe, at det bliver udformet sådan, at det ikke kan misbruges. Man kunne f.eks. forestille sig, at to narkomaner eller to sociale klienter kunne blive enige om at klasse til hinanden og både hæve bistandshjælp og få erstatning; så jeg håber i hvert fald, at det enten bliver udformet sådan, at det ikke kan lade sig gøre, eller at der bliver stillet spørgsmål om det.

Men vi er altså helt på linje med hensigten bag forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Det er et lovforslag, som også Enhedslisten er positivt indstillet over for. Det er jo en sag, som for et stykke tid siden har været taget op, bl.a. af socialministeren og justitsministeren. Så langt tilbage som den 5. august 1995 var der henvendelser til ministeren om spørgsmålet, så man må sige, der ligesom har været lidt tid til at arbejde med det, og det er også en lang tekst.

Vi synes, det er o.k., at man laver den lovændring, og vi kunne godt tænke os, at der måske i forbindelse med udvalgsarbejdet også blev vurderet et par andre muligheder, bl.a. med hensyn til trafikofre, som er i samme situation. Man kunne spørge, om den ménerstatning, trafikofre får, også skal friholdes, når det gælder personer, der er på kontanthjælp, og det synes vi i hvert fald man skulle prøve at vurdere i udvalgsarbejdet.

Men ellers vil jeg sige, at vi naturligvis er positivt indstillet over for lovforslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lovforslaget er meget enkelt. Det er principielt fuldstændig rigtigt, og derfor kan Dansk Folkeparti naturligvis støtte forslaget.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan naturligvis kun sige tak for den meget brede tilslutning til forslaget.

Hr. Bruno Jerup var lidt sarkastisk med hensyn til den tid, det har taget at komme frem med forslaget; men det er der faktisk nogle meget gode forklaringer på. Der er ikke tale om embedsmandssmøl, for det har faktisk ikke været helt ligetil rent juridisk at finde ud af, hvor et sådant forslag skulle placeres i forhold til Justitsministeriets lovgivning, så det har faktisk kostet en hel del juridisk hovedbrud at nå frem til dette ret enkle forslag. Hr. Bruno Jerup lagde også selv op til, at der kunne være andre afgrænsninger, der skulle diskuteres, så bag dette enkle forslag gemmer der sig altså en lang række overvejelser.

Men jeg er glad for Folketingets positive modtagelse af forslaget og står selvfølgelig til rådighed, hvis der er andre afgrænsninger, der skal diskuteres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 115:

Forslag til folketingsbeslutning om at flytte administrationen af tipsmidler til ungdomsorganisationer fra DUF til Undervisningsministeriet.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 4/4 97).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Med det fremsatte forslag til folketingsbeslutning opfordres regeringen til at fremsætte et lovforslag, der ændrer den eksisterende kompetencefordeling mellem Undervisningsministeriet, Tipsungdomsnævnet og Dansk Ungdoms Fællesråd.

Det fremgår af forslagsstillernes bemærkninger, at forslaget især er begrundet i det forhold, at Dansk Ungdoms Fællesråd fordeler midler til sine egne medlemsorganisationer, og at Fællesrådet herved får en meget uheldig dobbeltrolle. Det mener jeg giver anledning til et par kommentarer. Først og fremmest fordeler Dansk Ungdoms Fællesråd midlerne efter retningslinjer fastsat af Tipsungdomsnævnet, dvs. at den praktiske administration i dag er adskilt fra udformningen af retningslinjer for fordelingen af midler til ungdomsformål. Hensigten med lovændringen i 1995 var jo også netop at sikre en sådan adskillelse samt at skabe et fagligt, frit forum, hvor retningslinjerne kunne udfærdiges helt uafhængigt af administrationen.

Derudover vil jeg anføre, at der ikke stilles krav om medlemskab af Dansk Ungdoms Fællesråd for at modtage midler til støtte af ungdomsformål efter loven, og at Fællesrådet fordele midler til såvel medlemsorganisationer som andre organisationer.

Forslagsstillerne finder det naturligt, at administrationen af tipsmidlerne til ungdomsorganisationerne fremover placeres i Undervisningsministeriet, og opfordrer derfor regeringen til hurtigt at fremkomme med det nødvendige lovinitiativ. Jeg mener imidlertid ikke, det er selve administrationen, der har været problemet. I 1994 blev Kammeradvokaten bedt om at udpege henholdsvis en af firmaets egne advokater og en revisor til at kontrollere Fællesrådet og dets administration. Denne særlige kontrol satte sig ind i Dansk Ungdoms Fællesråds arbejde, dets forretningsgange, interne kontrolforanstaltninger og regelgrundlaget generelt og konkluderede på baggrund heraf, at administrationen foregik effektivt, samt at Fællesrådet overholdt de almindelige regler om habilitet.

Det spørgsmål, som Tinget bør drøfte, er derimod snarere, om fordelingen mellem de forskellige områder og formål er, som den skal være, snarere end om administrationen er god nok. Jeg mener, at det er for snævert alene at se på tipsmidlerne til visse formål, i dette tilfælde

midlerne til ungdomsorganisationerne. Det er min klare overbevisning, at det ikke er tilstrækkeligt at sætte fokus på et enkelt område, hvilket jeg også mener den seneste tids debat har vist os.

Tipsungdomsnævnet offentliggjorde i går de nye retningslinjer for fordelingen af midlerne til ungdomsformål. Der er foretaget en række ændringer som reaktion på den seneste tids debat. Bl.a. er mulighederne for, at nye og mindre organisationer kan modtage tilskud, forbedret, og nævnet har desuden foreslået forskellige fokusområder og aktiviteter, der retter sig mod nye grupper af unge med særlige behov. Denne ændring giver større bredde i såvel kredsen af modtagere som i aktiviteter.

Nævnet har desuden foretaget en opstramning, når det gælder internationale aktiviteter og tilskud til etablering. Muligheden for overdækning er fjernet, og de nye retningslinjer sikrer, at der er en rimelig proportion mellem anskaffelsessummen for lokaler og foreningens størrelse og aktivitetsniveau. På den måde er der blevet ændret på to efter min mening meget vigtige kritikpunkter, som har været fremme i den seneste tids debat. Ydermere har Tipsungdomsnævnet lagt op til en øget styring af beløbsstørrelsen til de forskellige modtagere og tilskudsformer samt eventuelt ekstra udskrivninger; det var tidligere en afgørelse, der blev truffet af DUF's styrelse.

Jeg mener, vi må se, hvordan de nye retningslinjer fungerer, før der foretages flere ændringer på området, og regeringen kan derfor ikke anbefale forslaget til vedtagelse. Med nævnets nye retningslinjer mener jeg, at sikkerheden i såvel administrationen som anvendelsen af midlerne er blevet øget; men det betyder dog ikke, at debatten nu er afsluttet. En bred politisk debat om tipsmidlerne set som et hele mener jeg er en nødvendighed, og jeg går ud fra, at vi i den kommende samling får en samlet debat om samtlige tipsmidlers anvendelse, formål, fordeling og administration.

Peder Sass (S):

Jeg vil gerne starte med at give udtryk for, at de svar, som Folketingets Uddannelsesudvalg har modtaget fra Undervisningsministeriet om DUF's administration af tipsmidlerne, herunder redegørelsen for de uafhængige tipsnævns arbejde, for os at se har været tilfredsstillende.

Inddrager man herudover pengestrømsanalysen vedrørende ungdomsformål af 18. april

1997, fremgår det, som også undervisningsministeren lige har nævnt, at der i 1994 blev foretaget en undersøgelse af DUF's administration, og konklusionen siger bl.a., at administrationen foregår på et sagligt højt niveau. Der blev foretaget endnu en undersøgelse i 1995, og her udtalte Tipsungdomsnævnets revisor, at der foretages en grundig og betryggende sagsbehandling i DUF.

Nu har vi altså haft en pengestrømsanalyse inden for idrætten, vi har haft en pengestrømsanalyse inden for Dansk Ungdoms Fællesråd, der kommer snart en tilsvarende undersøgelse på folkeoplysningsområdet, og forhåbentlig kommer der endnu flere, så vi i den kommende folketingssamling kan få et seriøst grundlag at vurdere alle modtagere af tipsmidler på.

Når man har lyttet til debatten, der har kørt siden den idrætspolitiske forespørgsel den 20. marts, får man den klare opfattelse, at vi i næste folketingssamling får et lovforslag om en samlet større revision af lov om visse spil, lotterier og væddemål til behandling, og at forslaget kommer til at omfatte formål, fordeling og administration.

Administrationen af tipsmidlerne foregår i dag forskelligt fra modtagerområde til modtagerområde, hvilket betyder, at de enkelte paraplyområder i deres retningslinjer kan tage hensyn til den særlige kultur eller struktur, der er gældende inden for deres særlige område.

Vi vil ikke på forhånd udelukke os fra at deltage i en dialog om indholdet af disse retningslinjer; men det må ske ud fra et bredt grundlag, hvor vi har et samlet overblik over såvel gamle som nye tilskudsmodtagere. Men derfra og så til at trække en enkelt tilskudsmodtager ud til særbehandling ønsker vi ikke at gå, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Heller ikke Venstre kan støtte forslaget fra Dansk Folkeparti om at fratage Dansk Ungdoms Fællesråd administrationen af tipsmidlerne til det idébestemte børne- og ungdomsarbejde. Det er vores opfattelse, at den stærkt negative fokusering på de danske børne- og ungdomsorganisationer, vi har set på det seneste, netop er rettet mod pengerigeligheden, snarere end den er et udtryk for tro på manglende administrative evner hos Dansk Ungdoms Fællesråd.

Da Folketinget i 1995 senest ændrede vilkårene for tipstilskuddet til det idébestemte børne- og ungdomsarbejde, ændrede man også regler-

ne, således at Dansk Ungdoms Fællesråd blev omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen, og man indførte det såkaldte Tipsungdomsnævn, der har det egentlige ansvar for udformningen af de retningslinjer, den konkrete sagsbehandling af tilskudsansøgningerne foretages efter.

Jeg deler den holdning, som også undervisningsministeren gav udtryk for, at det ikke så meget handler om administration, men om vilkår, beløbsstørrelser og fordeling af tipsmidlerne. En sådan diskussion er der bestemt behov for, og en sådan diskussion deltager Venstre også meget gerne i. Der er ingen tvivl om, at de gældende retningslinjer har været for luftige, og der er heller ingen tvivl om, at der har været og nok også fortsat er for mange penge i cirkulation.

Det er dog ikke Dansk Ungdoms Fællesråd, men dybest set Folketinget, der bærer ansvaret herfor. Det er jo her i salen, vi har fastlagt de tilskudslofter og fordelingsnøgler, tipsmidlerne fordeles efter, og derfor er det også her i salen, vi må tage ansvaret på os og få en gennemgribende diskussion om, hvordan tipsmidlerne fremover skal fordeles til de mange beløbsmodtagere, der gerne vil gøre sig gældende. I øvrigt har vi ikke den holdning i Venstre, at der principielt skulle være noget forkert ved, at tilskudsmodtagerne selv forvalter rammebeløbet, hvis blot de retningslinjer, det sker efter, er ordentligt udformede og vi politisk her fra Folketingets side kan stå inde for dem.

Vi har forstået, at der i undervisningsministerens, kulturministerens og skatteministerens regi i næste samling vil blive taget initiativ til en bredere diskussion om tipspengenes fordeling til alle tilskudsmodtagerkredsene, og den diskussion deltager Venstre som sagt gerne i. Vi synes derfor, det er utidigt her i dag at tage en enkelt beløbsmodtager ud til særskilt behandling og lave om på administrationen. Det vil vi ikke være med til.

Jeg skal i øvrigt ikke foregribe den diskussion, vi skal have til efteråret, men blot forsigtigt tilkendegive, at vi også i Venstre har noteret os det nye sæt retningslinjer fra Tipsungdomsnævnet, der blev vedtaget i går, og som er oversendt til ordførerne her i dag. Jeg må sige, at de nye retningslinjer naturligvis er udtryk for en bevægelse i den rigtige retning, men de tilfredsstillende ikke de ønsker, Venstre vil have i de kommende forhandlinger. Vi har den grundopfattelse i Venstre, at det er det idébestemte børne- og

ungdomsarbejde i foreningsregi, der skal støttes, og vi har det grundsynspunkt, at det så langt som overhovedet muligt skal ske efter objektive kriterier. De to hovedhensyn lever de nye retningslinjer ikke til fulde op til, men jeg forudser, vi får en spændende diskussion om disse spørgsmål i næste samling.

Brian Mikkelsen (KF):

Allerede inden dette forslag blev fremsat, var der en del blæst om det, og det er naturligt nok. Når man taler om et tilskudsområde, som har haft en så kraftig stigning i andelen af tipsmidlerne i de senere år, som DUF har, er det også klart, at man fra politisk hold diskuterer den fremtidige fordelingspolitik.

Nu har vi fået et godt grundlag at diskutere ud fra, specielt på grundlag af den analyse, der er fremkommet. Analysen har et ganske andet indhold end den pengestrømsanalyse af idrættens tipsmidler, den tidligere kulturminister fremlagde sidste år, og for mig og Det Konservative Folkeparti er det klart, at der i analysen af tipsmidlerne til ungdomsformål er nogle meget tydelige grunde til, at vi ikke bare kan acceptere status quo på området. Der er for mange løftede pegefingre, som ikke bør overses fra politisk side.

Først og fremmest ligger der en meget stor, opsparet egenkapital hos DUF og tilskudsmodtagerne. Selv om beløbets størrelse kan diskuteres, afhængigt af hvordan man regner sig frem til det, så er der ikke nogen tvivl om, at der er for mange penge, der samler støv. Fra statens side er meningen jo at yde støtte til ungdomsformål, igangværende aktiviteter, og det kan næppe siges at være til gavn for de unge, at organisationerne har stor kapital stående i banken. Der skal arbejdes for pengene, og der skal arbejdes med pengene. Sådan skal det være.

Derudover har der jo været en række mindre heldige eksempler på, at en række af modtagerorganisationerne ikke har kunnet leve op til de forpligtelser, der stilles for at få del i DUF-midlerne. Set med befolkningens øjne kan det måske se ud, som om der er en stor kamp om at få del i midlerne, og at der bagefter ikke er helt det samme engagement i at få brugt pengene. Pengestrømsanalysen dokumenterer, at udgiftssiden og dermed aktivitetsniveauet ikke er steget i samme grad som indtægtssiden.

Der er naturligvis en forklaring på de mange opsparede midler, og det har også altid været god borgerlig konservativ politik, at man ikke

bruger sin løn, før den står på bankkontoen. Det samme forhold skal jo også gøre sig gældende her. Der skal også være plads til en mindre egenkapital, men det, som analysen dokumenterer, er, at der ligger mange penge i organisationerne.

Hvis modtagerorganisationerne har svært ved at bruge midlerne, så må man jo fra Folkeetingets side finde noget at bruge dem til, men vi er ikke enige med ministeren, når ministeren sammen med nævnet mener, at man skal sprede det ud til flere beløbsmodtagere. Vi mener, at intentionen og hensigten med Dansk Ungdoms Fællesråd og med støtten til det børnepolitiske arbejde er at give til det idébestemte børne- og ungdomspolitiske arbejde.

Det vil være meget svært og meget diffust at give støtte til organisationer, der ikke har nogen fast medlemskreds, og som ikke har faste medlemsaktiviteter, og fra konservativ side frygter vi lidt, at det udtynder den indsats, der trods alt er og bliver arbejdet med i de mange ungdomsorganisationer. Men det kommer vi jo så til at diskutere, specielt når vi skal have revideret tips- og lottoloven.

Vi er altså kritiske over for administrationen. Vi er også tilbøjelige til at sige, at vi skal skyde det over til en diskussion til efteråret, når vi skal diskutere den store samlede tips- og lottostruktur, og vi er meget åbne over for alle mulige forslag og går åbent og positivt ind i forhandlingerne.

Kristen Touborg (SF):

Hele sagen er aktualiseret af, at VU pønsede på ganske lovligt at købe en stor strandvejsvilla til 3,5 mio. kr. De midler eller i hvert fald størsteparten skulle VU så have fra tipsmidlerne. I pressen lød parolen, at der var habilitetsproblemer med DUF, og det var vel ikke helt forkert. Jeg vil godt selv udtrykke det sådan, at det minder jo lidt om at sætte ræven til at vogte gæs.

For en måneds tid eller halvanden siden tegnede der sig et flertal, der ville gennemføre det forslag, der nu ligger her. Det bestod af SF, hr. Brian Mikkelsen, hr. Løgstrup Madsen, Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet. Det drejede sig om at flytte administrationen af tipsmidlerne fra DUF til Undervisningsministeriet. Det flertal smuldrede imidlertid, da ledende kammerater fra V og K satte de unge mennesker på plads.

Venstres og De Konservatives udmeldinger var herefter, at man ville afvente en samlet revision af tips- og lottomidlerne, og når man ikke

kunne få det gennemført på det tidspunkt, må jeg sige, at så er SF enig i, at i dag vil det være fornuftigt at køre tingene samlet.

Jeg vil godt minde om, at SF for et års tid siden, den 29. marts 1996, havde lovforslag nr. L 215 til første behandling. Det vedrørte nogenlunde det samme emne, hvor vi opfordrede til større gennemsigtighed, større klarhed på hele området inden for tips- og lottomidlerne. Det havde partierne for så vidt meget stor forståelse for, og det var man meget enig i, men man ville godt afvente forskellige tiltag, der var taget i forbindelse med pengestrømsanalysen m.v. Så den besked, SF fik på det tidspunkt, var, at det var man positiv over for, men vi skulle afvente nogle rapporter. Jeg ved ikke, om alle rapporter er kommet, men de fleste af dem er i hvert fald kommet nu.

Så jeg vil meget opfordre til, at regeringen ikke lader det vente alt for længe med et udspil til de generelle ændringer af tips- og lottomidlerne, for der er jo nogle ender, der er indlysende urimelige. Og jeg tror også, der i Folketinget er stor enighed om, at vi har et stort behov for at se på de forhold generelt.

Men SF's indstilling er, at vi går principielt ind for at overflytte midlerne, men vi ser gerne, at det sker i forbindelse med den generelle revision af loven.

Bruno Jerup (EL):

Som man bemærkede, var Enhedslisten ikke med i hr. Kristen Touborgs opremsning, og det er af den enkle grund, at vi fra starten har været uenige i specielt det andet element i det beslutningsforslag, som ligger fra Dansk Folkeparti. Det, vi er uenige i, er, at det skal overføres som et administrativt område direkte under undervisningsministeren. Men vi er enige i det første element, der handler om, at man skal fratage Dansk Ungdoms Fællesråd administrationen.

Vi mener, at det, man skal gå efter, er at lægge den reelle administration af pengene og af de retningslinjer, som findes, i Tipsungdomsnævnet. Det vil sige, at det skal have den fulde kompetence, og at man så har ministeren som ankeinstans i forhold til Tipsungdomsnævnets afgørelser. Det er den model, som vi går efter.

Det betyder, at vi ikke kan støtte det konkrete forslag på grund af det andet element i forslaget. Men vi mener, at det er fornuftigt, at man får skilt det ad, sådan at den organisation, DUF, som fordeler pengene til sine medlemsorganisationer, ikke får en sammenblanding af roller. Vi

opfatter det, som om der er en sammenblanding af organisationens rolle som samlende for ungdomsorganisationerne og dens rolle som en slags dommer for, hvem der kan komme ind i varmen, og hvem der ikke kan komme ind i varmen på det her område.

Der har været adskillige eksempler, som også har været draget frem i pressen, på, at DUF – efter vores opfattelse – har været utrolig langsom og tilbageholdende med at give støtte til nogle forskellige grupper.

Derfor ser vi også det forslag, der ligger fra Tipsungdomsnævnet om de ændrede retningslinjer, som et skridt den rigtige vej. Men vi kunne godt tænke os, at man gik endnu videre, sådan at det i langt højere grad handlede om at kanalisere penge ud til nye initiativer, til nye grupper og til unge, der faktisk har nogle konkrete aktiviteter, de forsøger at udføre, og at man ikke i så høj grad lægger den økonomiske vægt på de etablerede organisationer. De kører i hvert fald i en vis udstrækning i tomgang, og hvis de har mange medlemmer, og det har nogle af dem, så burde de jo også kunne få lidt indtægter selv via kontingent. Det er jo på sin vis lidt mystisk, at ungdomsorganisationer, som er kæmpestore, og hvor der reelt ikke er noget kontingent, får kæmpebeløb via DUF. Det synes vi egentlig er lidt mærkeligt, men det kan selvfølgelig godt være, det socialt kan begrundes, men ikke i alle sammenhænge. Derfor mener vi, at man skal gå efter at give støtte til dem, der er gang i.

Når vi nu siger, at vi ikke kan støtte det her forslag – det kunne jo selvfølgelig være, at der tegnede sig et flertal for vores model allerede nu, men det er der jo ikke noget der tyder på, eftersom vi er de eneste, der har talt for den – er vi selvfølgelig interesserede i at diskutere med regeringen, hvordan vi får alle elementer ind. Det er klart, at de penge, der går via DUF, kun er en lille del af den samlede pulje penge, som er fra spil og lotto. Og det er klart, at det hele skal ses under ét.

Vi mener, at man skal overveje – og det mener jeg man skal overveje seriøst – om det nu også er så fornuftigt at lade den mængde penge, man kan få inden for det område, være afhængig af, hvad der spilles for eller ikke spilles for. Måske burde man gøre, ligesom man gør i Sverige, og simpelt hen lade pengene gå i statskassen og på finansloven notere, hvilke beløb der skal gives til de forskellige områder. Det vil sige, at man simpelt hen skiller de to spørgsmål ad.

Det er vel rent tilfældigt historisk betinget, at man har koblet de to spørgsmål sammen i dette Ting, og så kan vi vel skille dem ad igen. Det er vel også vores ret, hvis vi skulle ønske det.

Så det er sådan set vores position på det her område. Vi håber, at regeringen snart lægger op til nogle reelle debatter om, hvordan det her skal udvikle sig videre. Og som sagt kan vi ikke støtte det foreliggende forslag med de elementer, der ligger i det. Vi støtter det første element.

Johannes Sørensen (FP):

Som forhenværende matematiklærer har jeg lært, at faktorenes orden er ligegyldig, så det betyder ikke så meget, hvilken rækkefølge vi taler i.

Vi kan støtte det forslag, der ligger her om at flytte administrationen af tipsmidlerne til ungdomsorganisationerne fra DUF til Undervisningsministeriet. Der er så i dag tilgået os nye retningslinjer fra Tipsungdomsnævnet, og jeg må nok sige, at selv om de piller nogle tidsler ud, så er det efter vores begreber ikke nok. Vi er kritiske over for den administration, der sker, og specielt har vi været meget kritiske over for den administration, der er sket omkring de politiske ungdomsorganisationer.

Vi finder også, som det allerede er sagt, at det faktisk er forargeligt, at politiske ungdomsorganisationer ligefrem skal lede efter objekter for at få brugt de mange millioner, der er til stede. Det drejer sig om ca. 100 mio. kr. Vi foreslår jo fra Fremskridtspartiets side en helt ny fordeling, således at idrætslivet, friluftsspejdere, sygdomsbekæmpende organisationer som Dansk Handicapforbund, skleroseforeninger og blindeorganisationer og Kræftens Bekæmpelse m.fl. kunne få del i tipsmidlerne. Det er noget af det, vi gerne ville, og hvis vi fik det lavet sådan, kunne de sygdomsbekæmpende organisationer anvende en del af de penge til forskning for at lette tilværelsen for både syge og handicappede.

Og vi må sige helt klart, vi ikke kan acceptere, at kredsen af foreninger og organisationer, som skal have penge fra tipsmidlerne, udvides. Vi mener simpelt hen, det modsatte burde være tilfældet.

Og for at gøre det kort her lige før middag, må jeg sige, vi støtter forslaget og ser frem til et positivt udvalgsarbejde. Det er nødvendigt, at der bliver ændret i den fordelingsmåde, som sker her.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Johannes Sørensen, om ikke han er bekendt med, at friluftsspejderne er underlagt Dansk Ungdoms Fællesråds administration på nuværende tidspunkt. Og som en del af den måde, hvorpå vi fordeler tips- og lotto-midlerne i dag, er netop de sygdomsbekæmpende organisationer, Kræftens Bekæmpelses organisationer, indlagt i nogle pæne puljer, som får reguleret deres beløb på tilsvarende vis som andre. Så jeg vil bare gerne høre, om der er noget, som der er nogen, der har misforstået.

(Kort bemærkning).

Johannes Sørensen (FP):

Jo, det er jeg udmærket klar over, og det er hele Fremskridtspartiet godt klar over. Men det forholder sig jo sådan, at når vi nævner det her, så er det for at sige, at det er nogle af de organisationer og de foreninger, som vi synes det er godt at støtte. Derfor sagde jeg det.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Skal det forstås således, at Fremskridtspartiet går ind for, at vi her i Folketinget skal gå ind og foretage prioriteringer af, om De Gule Spejdere skal have mere end De Grønne Spejdere og FDF'erne endnu mere?

(Kort bemærkning).

Johannes Sørensen (FP):

Nej, det mener jeg ikke vi skal gøre her i Folketinget. Det er der andre, der fint kan klare, som der også er lagt op til.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil allerførst gerne sige tak til ordførerne, fordi jeg synes, at man har taget det her forslag i den seriøse ånd, hvori det også er stillet. Man har behandlet det og er kommet med en lang række seriøse kommentarer til det. Mange af tingene er Dansk Folkeparti naturligvis ikke enige i, al den stund en række partier har afvist at støtte forslaget på nuværende tidspunkt.

Forslaget består jo af to dele, som det også har været nævnt. Den ene del handler om at fratage DUF kompetencen til at administrere tipsmidler til fordeling blandt ungdomsorganisationerne og den anden del om at placere den fremtidige administration af området, herunder selve fordelingen, hos undervisningsministeren.

Jeg vil godt med det samme understrege, at forslaget ikke er et forslag, som Dansk Folkeparti har valgt at stille på baggrund af den virak, der har været omkring Venstres Ungdoms køb af en strandvejsvilla. Forslaget fra Dansk Folkeparti har været under udarbejdelse i flere år, og som hr. Kristen Touborg også gjorde opmærksom på, så troede vi rent faktisk i foråret 1995, at der var et flertal her i Folketinget for at flytte administrationen af tipsmidler fra DUF til Undervisningsministeriet eller eventuelt Kulturministeriet. Det flertal, der så ud til at være på det tidspunkt, blev imidlertid ændret fundamentalt, da undervisningsministeren fik gennemtruffet kompromiset om Tipsungdomsnævnet.

Men for os i Dansk Folkeparti har der aldrig været tvivl om, at oprettelsen af Tipsungdomsnævnet kun har været en lappeløsning. Det har ikke været den ideelle situation, og derfor har vi selvfølgelig lige siden ufortrødent arbejdet videre med tanken om at flytte kompetencen og administrationen af tipsmidlerne fra DUF til ministeriet. At andre partier syntes, at det var godt nok for dem på det tidspunkt at få oprettet Tipsungdomsnævnet, har Dansk Folkeparti selvsagt hverken lod eller del i.

Vi havde så håbet, når vi tog sagen op her i dette folketingsår, at vi var kommet på så behørig afstand af det kompromis, der blev indgået i foråret 1995, at det var muligt for os at få gennemført forslaget. Med dette har jeg også tilbagevist nogle af de bekymringer, der var om, at man så på dette område isoleret og ikke tog den samlede diskussion, som der er lagt op til man skal gøre til efteråret.

Partierne fandt i foråret 1995, at man godt kunne diskutere det her område isoleret, og det gjorde man jo også, al den stund man indgik kompromiset om Tipsungdomsnævnet. Det var jo også en isoleret beslutning om Dansk Ungdoms Fællesråds administration. Det var selvfølgelig et kompromis, man fandt på baggrund af – og det er også derfor, vi har stillet forslaget nu – de gentagne problemer, der har været med administrationen af tipsmidler hos Dansk Ungdoms Fællesråd.

Og jeg vil gerne for Dansk Folkepartis vedkommende fastholde, at vi finder, at der har været meget store problemer med administrationen. Vi vil ikke tilbagevise, at den er blevet forbedret. Selvfølgelig er den det, al den stund man har lavet mere og mere detaljerede regler om, hvordan administrationen skal foregå. Men

når det har været nødvendigt at lave flere og flere detaljerede regler, viser det jo, at der har været problemer i Dansk Ungdoms Fællesråd, og at de ikke selv har magtet at få styr på tingene. Det var jo derfor, man lavede Tipsungdomsnævnet. Det er derfor, man har lavet de strammere retningslinjer, og det er jo også derfor, vi så sent som i dag får oversendt et nyt sæt retningslinjer.

Men det, der karakteriserer det arbejde, man har gjort indtil nu, og som et flertal af partierne åbenbart har stået bag, er jo, at hver gang der er opstået et nyt problem, så har man strammet op på det område. Det har været lappeløsning på lappeløsning. Det så vi senest omkring pengereguleringen. Det opstod på grund af den virak, der var her i foråret omkring Venstres Ungdoms køb af en strandvejsvilla. Og på grund af den debat strammer man så på op med hensyn til villakøb.

Jeg synes, det er meget karakteristisk for den debat og de stramninger, der har været, at de kommer på baggrund af konkrete problemer hos Dansk Ungdoms Fællesråd med at administrere. Jeg synes helt konkret, at det måske aller mest absurde foregik, da man kunne konstatere, at refusionen til udgifter af international karakter blev forhøjet med 50 pct. På den måde fik foreningerne en overdækning af de udgifter, de havde haft. Det var det, der for os var dråben, der fik bægeret til at flyde over, hvorefter vi sagde, at nu må det være muligt for et flertal her i Folketinget at sige: Nu kan det være nok. Nu må vi flytte administrationen.

Jeg vil gerne konkret spørge ministeren her i dag – og jeg vil gerne have ministerens svar under denne behandling – om ministeren tror, at den samme generelle forhøjelse på 50 pct. til dækning af de internationale udgifter ville være givet, og om den måde at administrere på ville være foregået, hvis administrationen lå i Undervisningsministeriet. Er det ministerens opfattelse, at man også i Undervisningsministeriet ville have godkendt en sådan generel forhøjelse? Eller er det ministerens vurdering, at man nok ville have tænkt sig om to gange og sagt: Nej, den går nok ikke, det er nok ikke smart, det er nok ikke den måde, pengene skal administreres på.

Jeg synes, at det er meget centralt, for hvis ministerens svar er, at nej, det ville man da ikke have gjort i ministeriet, så er det da et argument for, at administrationen og fordelingen af tipsmidlerne ligger et forkert sted, nemlig i den

organisation, der består af de organisationer, der selv skal modtage, og på den måde kan man komme ud i den her absurde situation.

Jeg tror, at ministeren vil være enig med mig i eller i hvert fald vil svare, at man ikke ville have foretaget sådan en generel forhøjelse. Det synes jeg er et selvstændigt argument for det her forslag og for, at man kan diskutere det særskilt uden at tage det med i den store pakke til efteråret.

Så har jeg nogle kommentarer til nogle af de bemærkninger, der har været fra enkelte ordførere. Jeg har sagt det meste af det, jeg ville sige til ministeren, og stillet det spørgsmål, jeg havde til ministeren.

Men jeg vil gerne sige til dem – og det er hr. Peder Sass og hr. Lars Løkke Rasmussen m.fl. – der siger, at man skal skubbe hele debatten om dette område til efteråret, og at man ikke skal tage den nu, men i forbindelse med en diskussion om, hvem der skal modtage hvor store beløb: Det synes jeg principielt er forkert, fordi debatten om, hvilke organisationer eller foreninger der skal modtage hvor store beløb, har jo ikke noget at gøre med den principielle debat om, hvorvidt DUF er ansvarlig til at fordele og administrere tipsmidlerne inden for sit eget område.

Man kan jo fordele pengene til nøjagtig de samme foreninger med nøjagtig de samme beløb, uanset administrationen ligger i Undervisningsministeriet. Og derfor kan man sagtens tage debatten om, hvem der skal administrere beløbene til ungdomsorganisationer, særskilt og så senere tage en diskussion, om der skal ændres i kriterierne for fordelingen af tilskud til foreninger. Derfor mener vi, at den argumentation måske mest bunder i, at man til efteråret også vil nå frem til et flertal her i Folketinget, der synes, at administrationen fortsat skal ligge i DUF.

Vi er bange for, at det, der virkelig er den skjulte dagsorden, er, at man ikke vil påtage sig ansvaret for at fratage DUF tilskuddene. Det er måske, fordi man er bange for at få for meget ballade i sit bagland. Jeg ved det ikke, men jeg synes, det har præget denne diskussion, at en af ordførerne fra Venstre i denne sag er gået ud i pressen og har været bannerfører for, at vi nu skal tage et initiativ på det her område. Vi fremsætter nøjagtig det forslag, som Venstres daværende ordfører sagde var nødvendigt, og så er Venstre alligevel ikke tilhænger af det, når det kommer til behandling her i salen.

Jeg synes, at det er det, der har karakteriseret denne debat. Derfor tror jeg også, vi på et senere tidspunkt vil opleve, at f.eks. Venstres ordfører på området på det tidspunkt går ud og siger, at nu skal vi have frataget DUF administrationen, når der sker et eller andet kritisabelt i DUF. Og så vil vi alligevel her til efteråret opleve, når man tager diskussionen om den store fordeling, at der ikke sker noget på området.

Jeg synes ikke, man kan have en sådan uansvarlighed. Jeg synes, at man må handle, når man kan se, der er behov for det. Derfor støtter jeg Venstres daværende ordfører i spørgsmålet i modsætning til dagens ordfører.

Jeg skal sige tak til de ordførere, som var meget positive over for forslaget. Det var jo både hr. Brian Mikkelsen, hr. Kristen Touborg og hr. Johannes Sørensen.

Så vil jeg til slut sige om det, som jeg kan fornemme vil ske til efteråret, når vi skal have diskussionen om hele fordelingen, at det er Dansk Folkepartis holdning, at der er pengeregighed i systemet. Det er Dansk Folkepartis holdning, at man sagtens kan skære beløbene til de nuværende modtagere ned. Men Dansk Folkeparti er ikke enig i det, ministeren har spillet ud med, om, at der så skal gives tilskud til en lang række forskellige forgreninger, som for en stor dels vedkommende jo ikke engang kan kaldes foreninger, og som man ikke engang kan give tilskud på nogen som helst objektive vilkår. Det kan man ikke, fordi der ikke er medlemstal, der er ikke foreningstal, der er ikke bestemte aktiviteter og så videre. Det er svært målbare ting, som jeg kan forstå at ministeren vil til at give tilskud, og det ser vi altså som et stort problem, og da er vi ikke med.

Som afslutning vil jeg gerne stille det måske for nogle lidt kætterske forslag, om ikke flere af de penge, der er i det her system, burde komme tilbage til spillerne, og om ikke man burde diskutere, om skatten på at spille her i landet simpelt hen er blevet for høj. Resultatet, man kunne nå frem til, kunne være, at skatten skulle nedsættes og en større del af de penge, der er i omløb, skulle tilbage til dem, der spiller.

Det synes jeg er en enkelt ting, som slet ikke har været nævnt i debatten, men som jeg synes burde komme med, når diskussionen nu går på, at der er pengeregighed. Man burde også diskutere, om ikke der så er baggrund for at sætte statsafgiften ned og lade en større del af midlerne blive hos dem, der investerer i det her, dem, der kommer med midlerne, nemlig spillerne.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Hr. Thulesen Dahl stiller mig et spørgsmål, som han i øvrigt på mine vegne selv besvarer, så det havde ikke været nødvendigt for mig at gå herop.

Spørgsmålet var, om jeg ville administrere på samme måde, som man havde gjort i DUF, specielt når det gjaldt overdækningen. Nu er spørgsmålet jo hypotetisk: Hvad jeg ville gøre, hvis og såfremt? Men jeg ville utvivlsomt have administreret tingene anderledes.

Når jeg nu har fået ordet, så vil jeg bare minde om, at de nye opstrammede retningslinjer, som Tipsungdomsnævnet nu har udstedt, ikke bare er affødt af, at der pludselig blev en debat på det seneste. Det var et arbejde, Tipsungdomsnævnet var i gang med, affødt af de erfaringer, de selv har gjort undervejs, og hvor de så yderligere fik skærpet, om jeg så må sige, opmærksomheden i kraft af pengestrømsanalysen og den almindelige debat. Så det har været en kombination af flere ting. De sidder selvfølgelig ikke bare lænet tilbage, men deltager aktivt i arbejdet og følger selvfølgelig udviklingen. Og det er grunden til, at de er gået ind og har lavet om på reglerne.

Når det gælder de øvrige spørgsmål, vil jeg bare henvise til det, som de fleste vist er enige om, at når vi til efteråret i næste samling får lejlighed til at drøfte tips- og lottomidlerne mere generelt, så vil alle de her spørgsmål jo helt naturligt komme på dagsordenen, og regeringen er selvfølgelig også indstillet på at diskutere det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 6. maj 1997 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.57
